

SKATTEMINISTERIET

Skatteministeren

Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Telefon 3392 3392
Telefax 3392 4258

www.skm.dk
skm@skm.dk

CVR-nr 17146815
EAN.NR. 5798000033757

Dato :
J. nr. 07-083335

11. juni 2007

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed følger til orientering kopi af mit svar til Vestegnssamarbejdet om borgerbetjening og lignings- og inddrivelseseffektivitet efter overførsel af skatte- og inddrivelsesopgaven til staten. Udvalget har fået kopi af Vestegnssamarbejdets henvendelse til mig, jf. alm. del – bilag 141.

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

SKATTEMINISTERIET

Skatteministeren

Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Telefon 3392 3392
Telefax 3392 4258

www.skm.dk
skm@skm.dk

CVR-nr 17146815
EAN.NR. 5798000033757

Dato :
J. nr. 07-083335

Vestegnssamarbejdet,
Att. Formand: Borgmester Ole Bjørstorp, Ishøj
Ishøj Store Torv 25,
2635 Ishøj

Tak for brevet om borgerbetjening og lignings- og inddrivelseseffektivitet efter overførsel af skatte- og inddrivelsesopgaven til staten.

Jeg må sige, at jeg har endog meget svært ved at følge jeres udlægning af kommunalreformaftalen og udmøntningen heraf på skatte- og inddrivelsesområdet.

At der efter jeres opfattelse stik imod alle aftaler er sket en opgaveglidning fra SKAT til de kommunale borgerservicecentre må bero på en misforståelse.

Tværtimod har SKAT handlet i fuld overensstemmelse med de indgåede aftaler med Kommunernes Landsforening om, at de kommunale borgerservicecentre skal være borgernes indgang til hele den offentlige sektor, og at der samtidig skulle tilføres borgerservicecentrene vejledningsopgaver af en vis substans, herunder også på skatteområdet. Det afspejler sig også i aftalerne om kommunernes økonomi i forbindelse med dannelsen af SKAT, at der skal varetages borgerbetjeningsopgaver på skatteområdet.

Afskaffelsen af skattecenteradresserne på f. eks. forskudsopgørelser, selvangivelser og årsopgørelser ligger for så vidt i naturlig forlængelse af kommunernes og regeringens ønsker om at lancere kommunerne som borgernes indgang til den offentlige sektor. Det betyder imidlertid ikke, at kunder, der ønsker personlig betjening i et skattecenter, er afskåret herfra – heller ikke hvis det sker efter henvisning fra et kommunalt borgerservicecenter.

I denne sammenhæng er der grund til at være opmærksom på, at der i de senere år er sket et betydeligt fald i antallet af borgere, som henvender sig personligt til SKAT og kommunerne. Således er antallet af personlige henvendelser i forbindelse med forskudsregistreringen faldet med knap 40 pct. i perioden 2000 – 2006. Denne udvikling skal naturligvis ses i sammenhæng med udbredelsen af SKATs selvbetjeningsløsninger.

Også jeres bekymringer vedrørende lignings- og inddrivelseseffektiviteten, herunder de påståede konsekvenser for kommunernes økonomi, har jeg svært ved at følge. Hele fusionen på skatteområdet handler om at gøre tingene anderledes –

herunder andre steder. Det bør derfor ikke komme som en overraskelse for nogen, at tingene ikke er som i de gode gamle dage. Eksempelvis er SKAT midt i et strategiskifte på både skatte- og inddrivelsesområdet.

Og det fremgår desværre meget klart af jeres brev, at dette meget bevidste strategiske skifte i opgaveløsningen, som udtrykkes i indsatsstrategien og inddrivelsesstrategien, ikke er nået til jeres kendskab. Det er jo netop effektivisering af den samlede skatte- og inddrivelsesopgave med en samtidig opprioritering af hensynet til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed og ensartethed i sagsbehandlingen, der er omdrejningspunktet i strategierne.

Udgangspunktet i *indsatsstrategien* er, at hovedparten af borgere og virksomheder ønsker at overholde reglerne. Indsatsen i forhold til disse borgere og virksomheder – ”medspillerne” – er serviceorienteret. I modsætning hertil vil indsatsen i forhold til borgere og virksomheder, der ikke vil overholde reglerne – ”modspillerne” – have fokus på kontrol og efterfølgende sanktion. Ved synligt brug af alle til rådighed stående indsatsværktøjer skabes en målrettet og sammenhængende indsats, der øger regelefterlevelsen første gang, hvorved flere penge ”kommer ind af fordøren”. Succeskriteriet er fremover, at skattegabet (underdeklaration af personlig indkomst) ikke vokser.

Tilsvarende bygger *inddrivelsesstrategien* på antagelsen om, at hovedparten af borgerne og virksomhederne ønsker at betale til tiden. Indsatsen i forhold til inddrivelse af offentlige restancer skal afspejle, at borgere og virksomheder har forskellig evne til at overholde reglerne og betale deres restancer.

Hele ideen er, at man kan få det samme i kassen – men på en smartere måde.

Derfor giver det heller ikke nogen mening længere at vurdere SKATs indsats på ligningseffektivitet målt som antallet af kontroller og størrelsen af foretagne reguleringer.

På inddrivelsesområdet har det været fremført i diskussionen, at gælden til det offentlige har været stigende efter SKAT overtog opgaven. Her er det vigtigt at understrege, at det er helt naturligt, at den del af gælden, der nu ligger til inddrivelse hos SKAT, udgør et større beløb end før fusionen. Det følger af, at SKAT nu inddriver gæld, der tidligere blev inddrevet af kommunerne og andre statslige myndigheder. Hele ideen er jo netop, at fordringshaverne skal sende kravene til inddrivelse i SKAT. Så mens SKATs beløb til inddrivelse er steget, er de andre myndigheders beløb til inddrivelse faldet.

Vi ved imidlertid ikke, i hvilket omfang udviklingen også er udtryk for en egentlig stigning i restancerne, og hvor stor en del, der kan henføres til overførsel af allerede eksisterende krav fra kommunerne til inddrivelse i SKAT og dermed blot registreres et andet sted.

Det er også baggrunden for, at jeg i efteråret 2006 har bedt Kommunernes Landsforening om at undersøge udviklingen i restancesituationen i kommunerne.

Når Kommunernes Landsforenings undersøgelse foreligger, vil vi studere den nøje for at blive klogere på, om stigningen af de kommunale restancer hos SKAT er udtryk for et tilsvarende fald i restancerne i kommunerne, eller om der kan konstateres en reel stigning i restancerne vedr. kommunale krav.

Men der er grund til at understrege, at der intet belæg er for at påstå, at kommunerne har tabt penge efter flytningen af inddrivelsesopgaven. Restancerne svingede også, da kommunerne stod for inddrivelsen, og det er ikke ensbetydende med, at pengene er tabt. Og nok så vigtigt skal det erindres, at kommunernes reelle andel af de kommunale krav, som er sendt til inddrivelse i SKAT, udgør under 1/5, da der er statslig refusion på hovedparten af kravene.

Med samlingen af inddrivelsesopgaven i SKAT og overgangen til en ny inddrivelsesstrategi er grundlaget for en nedbringelse af de samlede offentlige restancer tilvejebragt. Vi forventer en genopretning på restanceområdet og nedbringelse af restancerne i 2007 til niveauet fra før fusionen.

Lige så vigtigt er det, at alle – også skyldnere – behandles lige og fair, og at det opleves sådan. Vi kan ikke på sigt leve med meget store forskelle som følge af, at nogle kommuner sender kravene over umiddelbart, mens andre kommuner opkræver på kravet i årevis. Det er med til at skabe respekt om det offentliges opkrævnings- og inddrivelsesindsats, at den hviler på ensartet og gennemsigtig anvendelse af lovregler og myndighedernes administration af de tillagte beføjelser.

Her har kommunerne et stort medansvar for gennem et tæt og konstruktivt samarbejde med SKAT at optimere anvendelsen af de redskaber, der er til rådighed ved opkrævningsopgaven, og i fællesskab fastlægge en strategi for, hvornår opkrævningsmulighederne er udtømte, og sagerne derfor er bedst tjent med at blive overdraget til inddrivelse i SKAT.

Kopi af dette brev er sendt til Folketingets Skatteudvalg og formand for Kommunernes Landsforening, borgmester Erik Fabrin.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen